

تحول در استانداردهای سازماندهی برای اطلاع‌رسانی در ایران

اثر: دکتر مرتضی کوکبی*

(ص ۳۵ تا ۵۶)

چکیده:

اطلاع‌رسانی واژه‌ای است که وظیفه هر کتابخانه را به خوبی بیان می‌کند. زیرا کتابدار است که در برابر انواع اطلاع‌رسانی‌ای که در یک جامعه انجام می‌شود با استفاده از اطلاعات نظم‌یافته در کتابخانه خود، می‌تواند اطلاع‌رسانی را به شکل سازمان‌یافته‌تری انجام دهد. اما هرچه این سازماندهی منظم‌تر باشد اطلاع‌رسانی نیز بهتر انجام خواهد شد. یکی از ملزمات اطلاع‌رسانی سازمان‌یافته در هر کشور، شبکه کتابشناسختی ملی است. این شبکه، در ایران هنوز تشکیل نشده اما ظرف انتقال داده‌های کتابشناسختی در این شبکه، یعنی فرمت مارک ایران، مراحل پایانی خود را در کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران طی می‌کند. در این نوشته، پس از بحث پیرامون شبکه کتابشناسختی ملی، مارک، مارک ایران، لزوم استانداردسازی فهرستنويسي برای پياده‌سازی بهينه مارک ایران موردن بررسی قرار می‌گيرد تا پس از اين پياده‌سازی، جامعه کتابداری ایران از مزاياي مارک ایران در شبکه کتابشناسختي ایران بهره‌مند شود.

واژه‌های کلیدی: اطلاع‌رسانی، شبکه کتابشناسختی ملی، مارک، مارک ایران.

مقدمه

اطلاع‌رسانی، واژه‌ای است که وظیفه هر کتابخانه را به طور کامل بیان می‌کند. اطلاع‌رسانی می‌تواند توسط هر فرد یا نهادی و به روشهای مختلف انجام شود. راننده‌ای که در هنگام رانندگی به هنگام گردش به راست یا به چپ، از راهنمای

* عضو هیأت علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

اتومبیل خود استفاده می‌کند به رانندگان و پیادگان پیرامون خود اطلاع می‌رساند که قصد گردنش به یک سمت را دارد و به این وسیله آنها را از خطرهای احتمالی آگاه می‌سازد. بخش اطلاعات یک بیمارستان، هنگامی که اطلاعی درباره نشانی اتفاقی که بیماری در آن بستری است می‌دهد یک اطلاع را می‌رساند. نظیر این گونه اطلاع‌رسانیها در یک اجتماع بسیار رخ می‌دهد و با توجه به ماهیت کار، نوعی اطلاع‌رسانی است. اما تفاوت عمدۀ این گونه اطلاع‌رسانیها با اطلاع‌رسانی انجام شده در کتابخانه این است که اطلاعات موجود در یک کتابخانه می‌باید سازمان یافته باشند تا بهتر بتوانند به دست جوینده اطلاعات برسند. هر چه اطلاعات موجود در یک کتابخانه سازمان یافته‌تر باشند کتابخانه بهتر می‌تواند به جامعه استفاده کننده خود اطلاعات برساند.

اما پدیده‌ای که در قرن بیستم و بویژه پس از جنگ جهانی دوم رخ داد و در متون کتابداری و اطلاع‌رسانی به انفجار اطلاعات معروف شد اکنون، با تحولاتی که در زمینه فناوری اطلاعات رخ داده است و به راستی باید انفجار هسته‌ای اطلاعات نامیده شود تغییر نگرشی الزامی را در کتابداران به وجود آورده است که شاید بتوان آن را بهترین روش، اما نه لزوماً کاملترین روش، برای مهار این انفجار نامید. استدلال این بود که اگر برای ارائه بهینه خدمات به مراجعان باید مجموعه یک کتابخانه را سازماندهی کرد اگر بتوان مجموعه کتابخانه‌های یک کشور را به گونه‌ای یکسان واحد عمل کنند این ارائه خدمات به گونه‌ای مضاعف انجام می‌شود. این تغییر نگرش الزامی بود زیرا از یک سو هیچ کتابخانه‌ای نمی‌توانست، و اکنون نیز به طریق اولی نمی‌تواند همه مواد اطلاعاتی تولید شده را تهیه کند و از سوی دیگر این پرسش منطقی مطرح می‌شد که اگر موادی در جایی قبل از سازماندهی آماده شده‌اند چه دلیلی دارد که نیرو و وقت کتابدار دیگری در جای دیگری برای سازماندهی همان مواد صرف شود.

تلash برای عملی ساختن این نگرش، پیش از راهیابی رایانه در کتابخانه‌ها به

صورت تولید فهرستگانهای کتابخانه‌ها در سطوح مختلف انجام شد اما این تلاش، پس از پیدایش رایانه، خیلی زود به صورت شبکه‌های محلی، ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی پدیدار گشت. این شبکه‌ها اگرچه در وهله اول، دسترسی به اطلاعات کتابشناسی مربوط به مواد موجود در کتابخانه‌ها و پایگاه‌های اطلاعاتی مختلف را در سطوح مختلف امکان‌پذیر می‌ساختند اما چون آگاهی از وجود یک منبع می‌تواند به نوعی موجبات دسترسی به آن منبع را فراهم کند عملًا کتابخانه‌های محلی، ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی را به وجود آورده‌ند. دانشجویی که مثلاً در استرالیا با استفاده از شبکه اینترنت، مجموعه کتابخانه کنگره آمریکا را جستجو می‌کند و منبع مورد نیاز خود را از طریق امانت بین کتابخانه دانشکده خود و کتابخانه کنگره آمریکا به دست می‌آورد در عمل خود را در کتابخانه‌ای با ابعاد بین‌المللی احساس می‌کند. علی‌رغم گستردگی و گسترش روزافزون شبکه‌ها در جهان، در ایران، جز تعداد محدودی شبکه‌های منطقه‌ای^۱ درون کتابخانه‌ای، شبکه دیگری وجود ندارد. شبکه کتابشناسی ملی که مدتی است در متون کتابداری و اطلاع‌رسانی ایران، به تنایب مورد بحث قرار می‌گیرد هنوز جامه عمل به خود نپوشیده است. به نظر می‌رسد که اهمیت این شبکه و آنچه که برای کتابخانه‌های ایران انجام می‌دهد هنوز آشکار نشده است. شاید دلیل این امر این باشد که هنوز کتابخانه‌ها در ایران جایگاه واقعی خود را نیافته‌اند اما چشم‌انداز آینده جز این را نشان می‌دهد. جامعه ایران رو به اطلاعات نهاده است و جامعه اطلاعاتی به کتابخانه‌ها و مراکز اطلاعاتی نیاز دارد. اگر آینده‌نگری نشود در آستانه هزاره سوم با بحران رو به رو خواهیم شد. برای گذر از این بحران چه باید کرد؟ آن‌چه که در پی می‌آید تلاشی است برای شناسایی ابعاد گوناگون این بحران و ارائه رهنمودهای کاربردی برای گذر سالم از این بحران.

شبکه کتابشناسی ملی

پژوهشگری را مجسم کنید که در پشت رایانه خود نشسته و به وسیله شبکه کتابشناسی ملی به اطلاعات کتابشناسی درصد بالایی از مجموعه‌های

کتابخانه‌های کشور دسترسی دارد. با در نظر گرفتن اهمیتی که دسترسی به منابع در پیشبرد امور پژوهشی دارد و با توجه به نقشی که پژوهش می‌تواند در پیشبرد یک جامعه به سوی اهداف از پیش تعیین شده خود داشته باشد از همین جا می‌توان به ارزش شبکه کتابشناسی ملی پی‌برد. اما اهمیت این شبکه را در سازماندهی مواد می‌توان با مثالی دیگر روشن ساخت. این بار فهرستنويسي را در یک کتابخانه مجسم کنید که قصد دارد یک کتاب را فهرستنويسي بنیادی کند. این فهرستنويis منطقاً نخست باید جستجو کند که آیا این کتاب قبلاً در جای دیگری توسط فهرستنويis دیگری فهرست شده است یا نه. او در شرایط معمولی، می‌تواند جستجوی محدودی را انجام دهد. اما در صورت دسترسی داشتن به پایگاه رایانه‌ای فهرستبرگه‌های موجود در کتابخانه ملی، می‌تواند جستجوی وسیعتری در این پایگاه انجام دهد. در چنین صورتی، اگر او رکورد فهرستبرگه مورد نیاز خود را در این پایگاه بباید اگر نسخه‌ای از آن را به رایانه خود نیاورد^۲ و به طور خودکار به فهرست رایانه‌ای کتابخانه خود اضافه نکند حداقل می‌تواند به سادگی از روی این فهرستبرگه رونویسي نماید که این به نوبه خود موجب صرفه‌جویی بسیاری در وقت و نیروی یک فهرستنويis خواهد شد. دسترسی به چنین پایگاهی همچنین امکان ایجاد یک فهرستنويis یکدست را در کشور به وجود می‌آورد زیرا اگر همه فهرستنويisan به هنگام فهرستنويis این کتاب به عمل مشابهی دست بزنند برای یک کتاب یکسان در بسیاری از کتابخانه‌ها رکوردي کاملاً مشابه وجود خواهد داشت. اگر فهرستنويis، رکورد فهرستبرگه مورد نیاز خود را در این پایگاه پیدا نکند می‌تواند فهرستنويis بنیادی خود را به پایگاه مذبور منتقل^۳ کند و در صورت پذیرش فهرستنويis او از سوی پایگاه داده‌های فهرستنويis کتابخانه ملی، فهرستنويisan دیگر از آن پس می‌توانند از این رکورد استفاده کنند و به این ترتیب نیز در آینده در وقت و نیروی فهرستنويisan بسیاری صرفه‌جویی خواهد شد. به هنگام سفارش مواد در کتابخانه‌ها و در زمانی که کتابدار به اطلاعات کتابشناسی مواد مورد سفارش خود نیاز دارد نیز این پایگاه می‌تواند به او کمک فراوانی کند. در

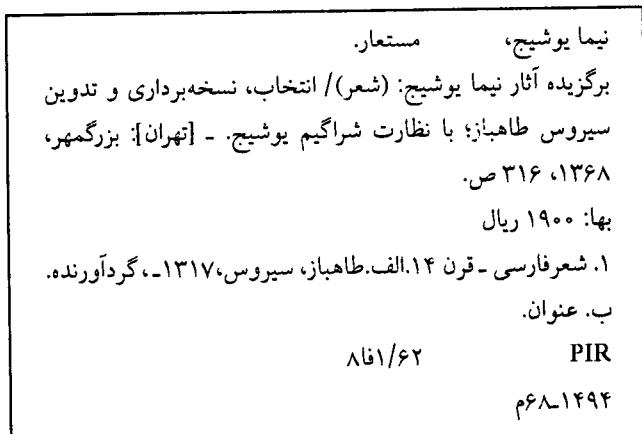
شرايط کمبود بودجه، کتابدار می‌تواند با استفاده از اطلاعات موجود در این پایگاه، نزدیکترین کتابخانه‌ای که ماده مورد درخواست مراجع را در اختیار دارد نیاز او را برآورده سازد. اگر چه درباره مزایای وجود یک شبکه کتابشناسی می‌توان بسیار سخن گفت اما ذکر چند مثال فوق شاید توانسته باشد اهمیت این شبکه را بنمایاند. شبکه کتابشناسی ملی چگونه به وجود می‌آید. ایجاد این شبکه نیازمند وجود امکانات سخت‌افزاری، نرم‌افزاری و مخابراتی است. به نظر نمی‌رسد که ایران از بعد امکانات سخت‌افزاری در این مورد مشکلی داشته باشد. شرکتهای سازنده رایانه چندی است که در کشور شروع به کار کرده‌اند. امکانات دیگر سخت‌افزاری از قبیل کابل‌های نوری نیز در داخل کشور تولید می‌شود. ایران، در زمینه مخابرات نیز کشور عقب مانده‌ای محسوب نمی‌شود. شاید آنچه که بیش از همه در این مورد نیازمند اعتنا است امکانات نرم‌افزاری است. اما این نرم‌افزار چیست؟

شبکه کتابشناسی ملی را می‌توان به مانند راههایی در نظر گرفت که میان کتابخانه‌های مختلف کشیده شده و در آن به توسط وسائلی، داده‌های کتابشناسی از یک کتابخانه به کتابخانه‌های (های) دیگر منتقل می‌شود. این وسائل، در واقع، ظروفی هستند که مظروفشان داده‌های کتابشناسی هستند. هر یک از این ظروف منطبقاً باید به گونه‌ای طراحی شده باشد که در آن، هر یک از داده‌های کتابشناسی جایگاه خاص خود را داشته باشد. مثلاً عنوان باید در جای خود و تاریخ نشر در جای خود قرار گیرند. یکسان بودن یا به سخن دیگر، استاندارد بودن این ظروف باعث می‌شود که پر کردن و خالی کردن آنها با سهولت بیشتری انجام شود. طبیعی است که هر چه این ظروف یکسانتر باشند. امکان پر و خالی کردن آنها ساده‌تر می‌شود به گونه‌ای که این عمل می‌تواند به وسیله ماشین هم انجام شود. پر و خالی کردن این ظروف توسط ماشین یا رایانه، آرمانیترین شکل نقل و انتقال داده‌های کتابشناسی میان کتابخانه‌های مختلف است. این ظروف را فرمتهای فهرستنویسی ماشین خوان یا مارک^۴ می‌نامند. در صورتی که این فرمتهای برای انتقال داده‌های کتابشناسی در

سطح ملی به کار روند مارک ملی نامیده می شوند.

مارک ایران: ابزاری برای انتقال داده‌های کتابشناختی در سطح کشور مارک، متدالوی ترین ابزاری است که به مدت بیش از ربع قرن برای تبادل اطلاعات کتابشناختی به کار می‌رود. با استفاده از مارک، می‌توان داده‌های موجود در یک فهرستبرگه را به گونه‌ای آماده ساخت که رایانه بتواند همه آنها را بخواند و برابر دستور، بر روی هر داده به گونه‌ای مناسب عمل کند. روش کار مارک، با استفاده از فهرستبرگه‌ای که از کتابشناسی ملی ایران (کتابشناسی ملی ایران، ۱۳۶۸) استخراج شده در زیر نشان داده شده است:

شکل (۱): یک فهرستبرگه کتابشناسی ملی ایران

در فهرستبرگه کتابشناسی ملی ایران، اطلاعات کتابشناختی، طبق قواعد نشانه‌گذاری استاندارد بین‌المللی کتابنامه‌نویسی^۵ در مناطق معینی ارائه شده است. برایه این قواعد، هر فهرستبرگه به تعدادی منطقه تقسیم می‌شود که این مناطق، با یک «.ا.» و، در صورتی که از سطر آغاز شوند بدون این نشانه، مشخص می‌شوند. در درون هر منطقه نیز، داده‌ها با نظم و نشانه‌هایی معین قرار می‌گیرند. مثلاً منطقه

وضعیت نشر که با یک نشانه «.» آغاز شده، یکی از مناطق این فهرستبرگه است که خود دارای سه زیرمنطقه، جای نشر، نام ناشر، و سال نشر می‌باشد.

در مارک، تمامی این مناطق و زیرمناطق، برای خوانده شدن و پردازش سریع به وسیله رایانه، نشانه گذاری می‌شوند. مثلاً، منطقه وضعیت نشر در فهرستبرگه بالا به شکل زیر نشانه گذاری می‌شود:

@ ۲۱۰# \$d بزرگمهر \$b [تهران] \$a

در این نشانه گذاری، برچسب ۲۱۰، فیلد مریبوط به منطقه وضعیت نشر را برای رایانه مشخص می‌کند و فیلد های فرعی \$a و \$d \$b امکان شناسایی و عمل بر روی سه زیرمنطقه موجود در این منطقه، یعنی تهران، [بزرگمهر]، و ۱۳۶۸ را به وسیله رایانه فراهم می‌آورند. دو نشانه # در عبارت بالا، نشانگر نام دارند و برای هر منطقه، در صورتی که تعریف شده باشند کار بخصوصی انجام می‌دهند. این دو نشانه در نمونه بالا تعریف نشده‌اند زیرا کار مخصوصی از آنها توقع نمی‌رود. اما در مثالی مانند: ژول ورن \$f و اشعه سبز \$a آمازیا \$a ۲۰۰۱#

نشانگر اول که ارزش ۱ را به خود گرفته است به رایانه علامت می‌دهد که عنوان، مهم است و باید از روی آن یک شناسه افزوده (یا نقطه دستیابی) ساخته شود. نشانه @ به رایانه علامت می‌دهد که منطقه وضعیت نشر پایان یافته است. برای توضیحات بیشتر پیرامون اصول مارک و ساختار و عناصر متشكله آن می‌توان به مقالاتی که در این زمینه نوشته شده است مراجعه کرد (کوکبی، ۱۳۷۷).

این‌گونه فهرستنویسی رایانه‌ای، امکان تبادل اطلاعات فهرستنویسی و کتابشنختی را میان کتابخانه‌هایی که به رایانه و نیز فرمت مارک مجهزند به بهترین شکل فراهم می‌سازد. با پیدایش شبکه‌های اطلاعاتی در سطح وسیع در جهان، این تبادل اطلاعات در سطحی بسیار گسترده‌تر از گذشته انجام می‌گیرد. علل پذیرش گسترده مارک در میان کتابخانه‌ها و مؤسسات کتابشنختی را می‌توان در دو نکته زیر خلاصه نمود: ۱. توان بالای مارک در انبیاشت و بازیابی سریع اطلاعات به کمک رایانه، ۲. استاندارد بودن آن در سطح جهان به عنوان ابزاری مناسب جهت تبادل

اطلاعات کتابشناسی و فهرستنویسی.

مارک ملی ایران: وضعیت کنونی و چشم‌انداز آینده

پیشینه پروژه مارک که برای نخستین بار در کتابخانه کنگره آمریکا انجام شد به اوخردهه ۱۹۶۰ بازمی‌گردد. از آن زمان تاکنون کشورهای بسیاری مارکهای ملی خود را تولید کرده و از مزایای آن بهره‌مند شده‌اند. چون شرایط کتابشناسی در انتشارات همه کشورها یکسان نیست و به تبع آن، قواعد فهرستنویسی کشورهای مختلف، متفاوت است و نیز، به دلیل وجود خطوط وزبانهای مختلف، نمی‌توان از فرمت مارک یکسانی برای تبادل اطلاعات در جهان استفاده کرد. مارک جهانی یا یونی مارک اساساً فرمتی است که به منظور تبادل جهانی اطلاعات بین کتابخانه‌ها و مراکز کتابشناسی ساخته شده است اما در عین حال، مبنای گسترش چندین مارک ملی قرار گرفته است.

اما مارک، همانند شبکه کتابشناسی ملی، در ایران چندان مورد اعتنا نبوده است. در سال ۱۹۸۹ یکی از اعضاء هیأت علمی کتابخانه ملی ایران عدم تمایل کتابخانه ملی را به رایانه‌ای ساختن کتابشناسی ملی ایران ابراز داشت (Soltani, 1989, 32). این نظر در حدود دوازده سال پیش ابراز شد که با توجه به شرایط حاکم بر جامعه کتابداری ایران در آن زمان چندان غیرطبیعی نیز به نظر نمی‌رسد اما به نظر می‌رسد که جامعه کتابداری ایران نیز هنوز اهمیتی برای مارک ایران قائل نمی‌شود. از ۲۳ مقاله‌ای که در "همایش کاربرد و توسعه فهرستهای رایانه‌ای در کتابخانه‌های ایران" که در آبان ماه ۱۳۷۸ در مشهد برگزار شد تنها یک مقاله به مارک ایران اختصاص داشت (همایش کاربرد و توسعه فهرستهای رایانه‌ای در کتابخانه‌های ایران، ۱۳۷۸، ۷) در حالی که هر یک از بیست و دو مقاله دیگر به نوعی به یک یا چند نرم‌افزار کتابخانه‌ای داخلی پرداخته بودند. اگر چه کمیته ملی مارک ایران از مرداد ماه سال ۱۳۷۷ کار خود را رسماً در کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران آغاز کرد اما اولین گزارش پیشرفت خود را مربوط به مهر ۱۳۷۶ تا مهر

۱۳۷۷ اعلام نمود. به این ترتیب مشخص می‌شود که تا تاریخ "همایش کاربرد و توسعه فهرستهای رایانه‌ای در کتابخانه‌های ایران"، یعنی آبان‌ماه ۱۳۷۸، دو سال و نیم از فعالیت این کمیته در کتابخانه ملی می‌گذشته است. از سوی دیگر، نگاهی به فعالیتهای گزارش از سوی این کمیته، می‌تواند حجم کارهای انجام شده توسط آن را روشن سازد. این کمیته، به استناد "گزارش پیشرفت ۱۲ ماهه طرح «مارک ایران» (مهر ۱۳۷۶ - مهر ۱۳۷۷)" به شرح زیر انجام داده بود:

"در یکساله اخیر (مهرماه ۱۳۷۶ تا مهرماه ۱۳۷۷) امور زیر در ارتباط با طرح «مارک ایران» انجام گرفته است:

- مکاتبه با سازمانهای بین‌المللی و ملی دست‌اندرکار تهیه فرمتهای استاندارد ماشین‌خوان داده‌های کتابشناختی (مانند ایفلا، ایزو، و غیره) برای مشورت و نظرخواهی.

- گردآوری استناد و مدارک مورد نیاز برای تدوین مارک ایران و پیگیری مدارک روزآمد.

- بررسی و ارزیابی استانداردهای مختلف جهانی جهت انتخاب مناسبترین فرمت برای مارک ایران.

- مطالعه فرمتهای مختلف مانند یونی‌مارک، یو.اس. مارک، یو.کی. مارک، استانداردهای یونسکو، و مانند آن.

- ملاحظه و ارزیابی پایگاههای اطلاعاتی تهیه شده بر مبنای این فرمتهای.

- تشکیل کمیته ملی مارک ایران و برگزاری نشستهای مختلف برای تصمیم‌گیری در خصوص فرمت مناسب.

- تهیه و توزیع مدارک مختلف توصیفی و تطبیقی درباره فرمتهای مورد بحث، و مطالعه و بررسی این مدارک در نشستهای کمیته ملی.

- انتخاب و تصویب فرمت یونی‌مارک به عنوان مدل مناسب فرمت ملی مارک ایران.

- تهیه و تدوین واژگان کاربردی مناسب برای مارک ایران.

- تهیه و تدوین وظایف کمیته ملی مارک ایران و تقسیم مسؤولیتها.
- تهیه و تدوین فیلدهای مربوط به کتاب در بلوک ۰ مارک ایران بر مبنای یونی مارک و تجربیات کتابخانه ملی.
- تهیه و تدوین فیلدهای مربوط به کتاب در بلوک ۱ مارک ایران بر مبنای یونی مارک و تجربیات کتابخانه ملی.
- در "گزارش پیشرفت ۶ ماهه طرح «مارک ایران» مهر ۱۳۷۷ - اسفند ۱۳۷۷" نیز آمده است:

"در ۶ ماهه اخیر (مهر ۱۳۷۷ تا اسفند ۱۳۷۷) امور زیر در ارتباط با طرح «مارک ایران» انجام گرفته [بوده] است:

 - تماس مداوم با سازمانهای بین‌المللی دست‌اندرکار تهیه فرمتهای استاندارد ماشین خوان داده‌های کتابشناختی (بویژه کمیته مارک ایفلا و سازمان ایزو) برای تبادل نظر و مشورت در مورد جزئیات مورد اختلاف.
 - گردآوری و مطالعه مداوم استناد و مدارک مربوط به فرمتهای کتابشناختی ماشینی، بویژه انتشارات سازمان UBCIM^۶ و OCLC^۷ و پیگیری مدارک روزآمد.
 - برگزاری نشستهای کاری کمیته ملی مارک ایران.
 - تشکیل گروههای کاری برای امور مربوط به فرمت ماشینی مارک ایران و تدوین فیلدها.
 - تهیه و تدوین فیلدهای مربوط به کتاب در بلوک ۲ مارک ایران بر مبنای یونی مارک و تجربیات کتابخانه ملی.
 - تهیه و تدوین چند فیلد از بلوک ۳ مارک ایران بر مبنای یونی مارک و تجربیات کتابخانه ملی.
 - تهیه پیوستهای مربوط به بلوکهای فوق.

تا هنگام برگزاری همایش فوق الذکر نیز، کمیته ملی مارک ایران افزون بر آنچه که در گزارشها ذکر شده بود هفت جلسه دیگر در سال ۱۳۷۸ تشکیل داده و طی آنها مسئله افزونگی اطلاعات را در یونی مارک که قبلاً نیز مورد بحث قرار گرفته بود بار

دیگر مطرح کرده و مورد بررسی قرار داده؛ متن ترجمه شده بلوک ۴ را بررسی کرده؛ واژگان بازنگری شده مارک ایران را در اختیار کمیته قرار داده و مسائل عملی پیاده‌سازی مارک ایران را به عنوان فرمت داخلی مورد تجزیه و تحلیل قرار داده بود. پرسش جدی که در اینجا باید مطرح شود این است که چگونه است که پس از حدود دو سال و نیم از فعالیت کمیته ملی مارک ایران، از بیست و سه مقاله در یک همایش مربوط به فهرستهای رایانه‌ای در کتابخانه‌های ایران، تنها یک مقاله به مارک ایران اختصاص می‌یابد. دلیل این امر، شاید این باشد که کمیته مزبور، اطلاع‌رسانی کافی درباره مارک ایران انجام نداده است اما حتی اگر این نکته درست باشد باز جای این پرسش مطرح است که چگونه جامعه کتابداری و اطلاع‌رسانی ایران، پس از حدود ربع قرن که از پیدایش مارک در جهان می‌گذرد هنوز انتنای چندانی به مارک ایران ندارد.

آنچه که در بالا ذکر شد شاید نشان دهنده درک اهمیت کاربرد رایانه در کتابخانه توسط کتابداران ایرانی باشد اما می‌تواند بیانگر این مفهوم نیز باشد که اهمیت استانداردسازی کاربرد این ابزار، بویژه در امر سازماندهی مواد پذیرفته نشده است. در هر حال، جلسات کمیته ملی مارک ایران هنوز هم ادامه دارد اما به نظر می‌رسد جامعه کتابداری و اطلاع‌رسانی ایران هنوز آمادگی پذیرش مارک ایران را ندارد.

مارک ایران در شبکه کتابسناختی ملی: پیشنهادی برای حل مشکلات آینده

فرض کنید در آینده‌ای نه چندان دور، شبکه کتابسناختی ملی ایران تشکیل شده است و فرمت مارک ایران در این شبکه، وظیفه نقل و انتقال داده‌های کتابسناختی بین کتابخانه‌های مختلف را برعهده دارد. بررسی این نکته که در چنین حالتی کتابخانه‌های ایران از چه مزایایی برخوردار خواهند بود شاید بتواند به تعمیق پذیرش مفهوم مارک ایران در جامعه کتابداری و اطلاع‌رسانی ایران کمک نماید:

۱. وجود یک فرمت مارک ملی که مورد استفاده همه کتابخانه‌های ایران باشد حداقل به دو دلیل، فهرستنويسي را استانداردتر می‌سازد:

الف. مارک در صورتی می‌تواند اطلاعات کتابشناختی را به بهترین شکل ممکن به وسیله رایانه منتقل کند که این اطلاعات، استاندارد باشد. در مثال مربوط به شکل ۱، اگر کتابخانه‌ای اطلاعات مربوط به وضعیت نشر را به صورت:

210#\$a \$b [تهران]@
۱۳۶۸@ \$d بزرگمهر

و کتابخانه دیگری مثلاً به شکل:

210#\$a \$b [تهران]@
۱۳۶۸@ \$d انتشارات بزرگمهر

ذخیره کند این احتمال وجود دارد که رایانه به هنگام بازیابی این دو رکورد براساس نام ناشر، دچار اشکال گردد. لذا هرچه فهرستنويسي استانداردتر باشد امکان موقفيت مارک ايران بيشتر است. به عبارت دیگر، يكى از ملزمات پياده‌سازی مارک در سطح ملی، فهرستنويسي استاندارد است.

ب. در مواردی مارک اiran می‌تواند خود، فهرستنويسي را استانداردتر سازد. برای مثال، در بلوک 3--که به یادداشتها اختصاص دارد همه یادداشتها با برچسبهای مشخص شده‌اند که ترتیب آنها می‌تواند به ارائه این یادداشتها در یک رکورد، نظم بخشد. مثلاً، یادداشت‌های مربوط به مسؤولیت معنوی اثر که با برچسب 314 مشخص می‌شوند پیش از یادداشت‌های مربوط به کتابنامه، واژه‌نامه، و نمایه‌های داخل اثر که با برچسب 320 نمایش داده می‌شوند قرار می‌گیرند. این دو، پیش از یادداشت‌های مربوط به فاكسی مایل و بازنگشی قرار می‌گیرند که با برچسب 324 نشان داده می‌شود و هر سه این یادداشت‌ها قبل از یادداشت‌های مربوط به مندرجات که دارای برچسب 327 است آورده می‌شوند. يكى از آشکارترین نتایج استانداردسازی فهرستنويسي، تسهيل توليد فهرستگان ملی است. جامعه کتابداری و اطلاع رسانی اiran تجربه ناموفق تولید یک فهرستگان ملی از فهرستبرگه‌های فارسي کتابخانه‌های اiran توسيط مرکز خدمات کتابداری در سال ۱۳۴۹ را فراموش نمی‌کند. اين امر را می‌توان تا حدودی معلوم نبود فهرستنويسي يك‌دست در

کتابخانه‌های ایران دانست زیرا فهرستگان کتابهای لاتین کتابخانه‌های ایران، احتمالاً به دلیل استانداردتر بودن فهرستنویسی آنها خیلی زود تولید شد. اهمیت وجود یک فهرستگان ملی نیز برای جامعه کتابداری ایران روشن است.

۲. خودکاری در کتابخانه‌های ایران، به هر دلیلی، روند سریعی یافته است.

نرم‌افزارهای کتابخانه‌ای فراوانی نیز در ایران تولید شده‌اند. تا آنجاکه نگارنده می‌داند از سال ۱۳۶۷ که برای اولین بار نرم‌افزار تولید شده سازمان یونسکو با نام CDS-ISIS^۸ به عنوان نرم‌افزاری قابل استفاده برای مجموعه‌های انگلیسی زبان در کتابخانه بیمارستان امام رضا(ع) در اولین سمینار کتابداری و اطلاع‌رسانی پزشکی در مشهد مقدس به نمایش گذارده شد تاکنون نرم‌افزارهایی با نامهای "برنا"، "کتابدار"، "نما"، "کوربیس ۱"، "گام انفورماتیک"، "یکان"، "کاوش" و "گنجینه" در ایران وارد بازار شده‌اند. نرم‌افزارهای CDS-ISIS فارسی، "پارس آذرخش" و "توسا" از دیگر نرم‌افزارهای کتابخانه‌ای هستند که بعد از نرم‌افزارهای پیش گفته به نظر می‌رسد در سطح وسیعی از کتابخانه‌های ایران به کار گرفته شده‌اند. دانشگاه آزاد اسلامی نیز اخیراً نرم‌افزاری خاص کتابخانه‌های خود تولید کرده است. نرم‌افزاری نیز به نام "سیستم جامع کتابخانه‌ای پویا" به تازگی پا به عرصه وجود گذاشته است. به نظر می‌رسد که نگرش کنونی در استفاده از نرم‌افزارهای کتابخانه‌ای، کما کان نگرشی غیرشبکه‌ای است و کتابداران نیز به نرم‌افزارهای خود به عنوان یک برگه‌دان رایانه‌ای می‌نگرند. استفاده از هر یک از این نرم‌افزارها که به نظر نمی‌رسد سازگاری چندانی با یکدیگر داشته باشند موجب پراکندگی در فهرستنویسی می‌شود. یک فرمت مارک ملی برای ایران، اتلاف وقت، انرژی، و بودجه خاص فهرستنویسی بنیادی تکراری را که حتی در شکل رایانه‌ای آن نیز، با این فرمتهای متفاوت انجام می‌شود به میزان زیادی کاهش می‌دهد.

۳. برای مجموعه‌های بزرگ بسیاری از کتابخانه‌های ایران که هنوز فهرستنویسی نشده، فهرستنویسی گذشته‌نگر^۹ پدیده‌ای است که به ناچار در آینده نزدیک باید به آن پرداخت. وجود یک فرمت مارک ملی، هم از نظر استانداردسازی

بیشتر فهرستنويسي و هم از نظر مشارکت داده‌های فهرستنويسي می‌تواند بسیار سودمند باشد.

۴. کتابخانه‌های بسیاری در ایران برای فهرستنويسي مجموعه‌هایشان به کتابشناسی ملی ایران متکی هستند اما انتشار با تأخیر کتابشناسی ملی ایران این کتابخانه‌ها را ناچار می‌سازد به میزان چشمگیری فهرستنويسي بنیادی انجام دهد که طبعاً استاندارد نیست زیرا مجموعه قواعدی که به کمک آن بتوان فهرستنويسي استانداردی برای انتشارات ایرانی انجام داد وجود ندارد. تا سال ۱۳۷۳ هیچگونه قواعدی که خاص انتشارات ایرانی و با در نظر گرفتن ویژگیهای انتشارات ایرانی باشد وجود نداشت زیرا نخستین ترجمه‌ای که از قواعد فهرستنويسي انگلو-امریکن در ایران انجام گرفت (قواعد فهرستنويسي انگلو-امریکن، ۱۳۵۴) صرفاً ترجمه نیمی از این مجموعه قواعد و فاقد مثالهای فارسی بود و جز در موارد خاص، به ندرت به عنوان یک مجموعه قواعد مدون برای فهرستنويسي انتشارات ایرانی مورد استفاده قرار گرفت. ترجمه دوم این مجموعه قواعد که در سال ۱۳۷۱ از سوی معاونت فرهنگی آستان قدس رضوی انتشار یافت (قواعد فهرستنويسي انگلو-امریکن، ۱۳۷۱) می‌توانست از سوی کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران به عنوان مبنای تولید یک مجموعه قواعد برای فهرستنويسي انتشارات ایرانی مورد استفاده قرار گیرد اما این کار انجام نگرفت. در سال ۱۳۷۳ مجموعه قواعدی از سوی همین کتابخانه که مدعی است قواعد فهرستنويسي انگلو-امریکن را برای اनطباق آن با شرایط کتاب شناختی ایران تغییر داده است (کتابخانه ملی ایران، ۱۳۶۵، ۸) انتشار یافت (صدقی بهزادی، ۱۳۷۳) اما شایان ذکر است که تنها در صفحه ۱۱ همین کتاب به ذکر یک جمله: "ویرایش دوم انگلو-امریکن به فارسی ترجمه شده است." و پانویسی که مشخصات کتابشناختی این ترجمه را ذکر کرده است اشاره شده اما هیچ اشاره‌ای به این نکته که ارتباط این دستنامه با ترجمه فوق الذکر چیست نشده است. این کتاب نیز به دلایلی که در زیر خواهد آمد نمی‌تواند دستنامه‌ای جامع برای فهرستنويسي انتشارات ایرانی باشد.

فرض کنید فهرستنویسی به هنگام فهرستنویسی کتابی که دارای تصاویری با ماهیتهای گوناگون است می‌خواهد بداند که این تصاویر را به چه ترتیبی باید در فهرستبرگه وارد نماید. قواعد فهرستنویسی انگلیسی - امریکن در این مورد چنین دستور می‌دهد:

"C2.5.2. در صورتی که تصویرها از یک یا چند نوع زیر و دارای اهمیت باشند، آنها را با اصطلاح یا نشانه اختصاری مناسب (به ترتیب زیر) مشخص کنید: نمودار، نشان دولتی یا خانوادگی، چاپ عکسی، شکل، جدولهای شجره‌نامه‌ای [تبارشناختی]، نقشه، موسیقی، طرح [، تصاویر، عکس] (ظاهرآ، تصاویر [عکس] صحیح است). اشخاص (هم برای تصویرهای فردی و هم تصویرهای جمعی)، نمونه [.] انواع دیگر را با واژه مصوب مشخص کنید." (قواعد فهرستنویسی انگلیسی - امریکن، ۱۳۷۱، ۱۳۶)

همین قاعده در کتاب "دستنامه قواعد فهرستنویسی" به شرح زیر است:
"C2.5.2. در صورتی که تصویرها از یک یا چند نوع و دارای اهمیت باشند، آنها را با ذکر مشخصات خود بعد از واژه مصوب بباورید." (صدقیق بهزادی، ۱۳۷۳، ۴۹)

همانگونه که ملاحظه می‌شود "قواعد فهرستنویسی انگلیسی - امریکن" دستوری بسیار دقیقتراز "دستنامه قواعد فهرستنویسی" در این مورد ارائه می‌دهد. دستور ارائه شده در "قواعد فهرستنویسی انگلیسی - امریکن" خود نیاز به تصحیح دارد زیرا در آن، مثلاً، کلمه "شکل" معادل Form انگلیسی در نظر گرفته شده که در زبان فارسی بیشتر، همان "فرم" گفته می‌شود، مثل "فرم ثبت نام" یا "فرم انتخاب واحد" نه، "شکل ثبت نام" یا "شکل انتخاب واحد؛ یا مشخص نشده که اگر در کتابی، عکس فرد یا افرادی وجود داشت آن را باید با کلمه "عکس" توصیف کرد یا "تصویر"، در حالی که این کلمه که معادل Portrait انگلیسی گرفته شده است باید "عکس" نوشته شود. اما این دستور از کتاب "دستنامه قواعد فهرستنویسی" در این مورد و موارد متعدد دیگر بسیار "استانداردتر" است. مزیتی که "دستنامه قواعد فهرستنویسی" نسبت به "قواعد فهرستنویسی انگلیسی - امریکن" دارد این است که اولی دارای مثالهای فارسی است و در واقع باید گفت که هیچ مثال انگلیسی ندارد اما دومی تنها مثالهای

متن انگلیسی را آورده است. با این همه اگر معیار "استاندارد" بودن مدنظر باشد اولویت در انتخاب، با "قواعد فهرستنويسي انگلوامریکن" است. حال اگر مثالهای فارسي نیز به اين مجموعه قواعد افزوده شود و برخی نارساييهای نيز در آن رفع شود "استانداردي" مناسب برای فهرستنويسي توصيفی فراهم خواهد شد. در هر حال، ملاحظه می شود که در حال حاضر، استاندارد برای فهرستنويسي انتشارات ايراني وجود ندارد و حتی اگر تنها اين دو اين استاندارد برای فهرستنويسي مورد استفاده قرار گیرند باز هم فهرستنويسي توصيفی متفاوتی در کتابخانه های مختلف به وجود خواهد آمد. يك فرمت مارک ملي که انتشار کتابشناسی ملي را راياني می سازد اين کتابشناسی را روزآمد خواهد ساخت و کتابخانه هایی را که از راياني استفاده نمی کنند قادر می سازد تا با سرعت بيشتری از فهرستنويسي انجام شده در کتابشناسی ملي ايران که در هر صورت، استانداردتر از فهرستنويسيهای ديگر است بهره گيرند.

۵. يك فرمت مارک ملي که مورد استفاده ناشران ايراني قرار گيرد می تواند داده های لازم برای فهرستنويسي پيش از انتشار را بطور پيوسته^{۱۰} به کتابخانه ملي جمهوري اسلامي ايران منتقل کند و به اين وسیله پوشش کتابشناسی ملي را گسترش دهد. در صورتی که سياهه فهرستنويسي پيش از انتشار به کتابشناسی ملي افزوده شود اين کتابشناسی، که نمايه های متعدد و سودمندی نيز دارد می تواند خبر انتشارات جديد را نيز، به همين وسیله و بسيار سريعتر از گذشته به آگاهی علاقه مندان برساند.

۶. انتشارات دولتی به دليل اطلاعات بسيار مستندی که دارند همواره مورد نياز پژوهشگران بوده اند. در عين حال، شمارگان اندک اين نشريات، امكان اطلاع رسانی درباره آنها و دسترسی به آنها را بسيار مشکل می سازد. تا آنجا که نگارنده می داند تاکنون هیچ ابزاری که اطلاعات کاملی درباره انتشارات دولتی در اختیار پژوهشگران قرار دهد در ايران منتشر نشده است. انجام اين مهم بر عهده کتابشناسی ملي است. اما کتابخانه ملي همواره از دسترسی ناکافی به انتشارات

دولتی گله‌مند بوده است. در مقدمه تعدادی از کتابشناسیهای ملی جمهوری اسلامی و از جمله در یکی از کتابشناسیهای ملی سال ۱۳۶۲ در این مورد چنین نوشته شده است: "در کتابشناسی ملی سال ۱۳۶۲ چون سالهای گذشته جز به تصادف انتشارات دولتی ایران فهرست نشده است و این نیز از جمله نفایصی است که در آینده نزدیک باید جبران شود و سازمانهای دولتی نیز مانند دیگر ناشران ارسال کتاب به کتابخانه ملی را هدفی جدی و فرهنگی تلقی کنند و مجموعه آن را غنی و متكامل سازند." (کتابشناسی ملی ایران، ۱۳۶۵، ۱۱). در صورتی که سازمانها و مؤسسات دولتی نیز از فرمت مارک ملی برای انتقال پیوسته داده‌های مربوط به انتشارات خود به کتابخانه ملی استفاده کنند پوشش کتابشناسی ملی ایران از نظر انتشارات دولتی نیز بسیار کاملتر از گذشته خواهد شد.

۷. مجموعه‌های بسیار بزرگی به زبان فارسی در سرتاسر جهان وجود دارند. تبادل سریع و کافی اطلاعات کتابخناختی و فهرستنویسی بین کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران و مؤسسات دارای این مجموعه‌ها با استفاده از فرمت مارک ملی ایران امکان‌پذیر خواهد بود. در حالت پیشرفت‌هه این شبکه کتابخناختی ملی، هر کتابخانه‌ای که عضو این شبکه باشد نیز می‌تواند مستقیماً با این مؤسسات تبادل اطلاعات کتابخناختی و فهرستنویسی داشته باشد.

۸. همانگونه که قبلاً نیز استدلال شد برای توسعه شبکه کتابخناختی رایانه‌ای ملی، وجود یک فرمت مارک ملی از ضروریات است به طوری که با قاطعیت می‌توان ادعا کرد که راه اندازی شبکه کتابخناختی رایانه‌ای ملی، بدون در اختیار داشتن یک فرمت مارک ملی میسر نخواهد بود.

بازنگری مسأله و بررسی راه حلها

برای آمادگی جهت رویارویی با بحران، و ارائه راه حلی برای مسأله شاید بهتر باشد یک بار دیگر مسأله مورد بررسی قرار گیرد. در واقع، همانطور که معمولاً برای حل هر مسأله‌ای، نخست معلومات و سپس معجهولات بررسی می‌شوند و

آنگاه با ایجاد رابطه (هایی) میان معلومات و مجہولات، تلاش می شود که مسأله را حل کرد در اینجا نیز بررسی کنیم که معلومات چیست، مجہولات چیست و با ایجاد رابطه میان این دو به حل مسأله اقدام کرد. معلومات عبارت است از: رایانه ها به هر دلیلی در کتابخانه های ایران به کار گرفته شده اند؛ با افزایش هزینه های مربوط به تهیه مواد کتابخانه و کاهش بودجه کتابخانه ها، سال به سال امکان ارائه خدمات به مراجعان کمتر می شود؛ جامعه ایرانی، جامعه ای است که بویژه پس از تحولات اخیر، به اطلاعات نیاز دارد و به این نیاز، باید موادی را که برای انجام پژوهشها متفاوت در سطوح رسمی و غیررسمی مورد نیاز است افزود؛ و شاید این نکته که جامعه اطلاعاتی ایران نیز مانند خود کتابداران از وجود ابزارهای نوین اطلاع رسانی مانند شبکه ها مطلع است و طبعاً توقع دارد که این ابزارها در کتابخانه ها، که جایگاه اصلی اطلاع رسانی هستند بیش از سایر نقاط به کار گرفته شود. مجہولات نیز عبارت است از اینکه: چگونه می توان از ابزار موجود به گونه ای استفاده کرد که کاملترین اطلاعات، در سریعترین زمان ممکن و با کمترین هزینه به دست جوینده اطلاعات برسد، یعنی آنچه که به عبارتی، هدف هر کتابخانه است.

راه حلی که با برقراری رابطه میان معلومات و مجہولات یافت می شود عبارت است از اینکه: رایانه های موجود در کتابخانه ها را می توان به یکدیگر متصل نمود و از این طریق، حجم عظیمی از اطلاعات را به طور مشترک در اختیار تعداد زیادی کتابخانه قرار داد. برای انتقال این حجم عظیم اطلاعات، باید ظرفی یک شکل که بتوان اطلاعات کتابشناختی و فهرستنویسی را به سادگی در آن ریخت یا از آن برداشت در اختیار داشت. این ظرف هم اکنون در بسیاری از کشورها به انجام این مهم اشتغال دارد و مارک نامیده می شود. مارک، یک فرمت فهرستنویسی است و ساختار آن بسیار مبتنی بر فهرستبرگه است، یعنی اطلاعات قابل انتقال باید به شکل فهرستنوشته در این فرمت قرار داده شوند. بنابراین، فهرستنویسی باید استاندارد باشد. به سخن دیگر، هر چه لزوم ارتباط میان کتابخانه ها بیشتر باشد لزوم استاندارد شدن فهرستنویسی بیشتر می شود.

پیش‌بینی می‌شود که مارک ایران از دو نظر با مقاومتی مضاعف رو به رو شود. مقاومت نخست، ماهیتی اقتصادی خواهد داشت زیرا کتابخانه‌هایی که اکنون بعضاً نرم‌افزارهای جامع کتابخانه‌ای را به مبلغ حدود هفده میلیون ریال تهیه می‌کنند در برابر تبدیل آن به نرم‌افزاری دیگر، در صورت هزینه‌مند بودن، مقاومت شدیدی خواهد کرد. راه حلی که برای این مقاومت به نظر می‌رسد این است که از طراحان نرم‌افزارهای کتابخانه‌ای خواست که ویرایش‌های جدید نرم‌افزار خود را در راستای سازگاری بیشتر با مارک ایران تغییر دهند. تعدادی از نرم‌افزارهای کنونی دارای فرمت خروجی استاندارد ISO 2709 هستند که ساختار رکورد مارک است اما می‌توان سازگاری بیشتری از این نرم‌افزارها انتظار داشت و میزان این سازگاری را نوعی امتیاز برای این نرم‌افزارها به حساب آورد.

مقاومت دوم می‌تواند ناشی از دشواری کار با مارک ایران باشد. همانگونه که در مثال توضیح داده شد در مارک، هرگونه داده‌ای در فهرستبرگه کدگذاری می‌شود تا به وسیله رایانه قابل خواندن و پردازش باشد. به تناسب قواعد فهرستنویسی مورد استفاده در کتابخانه، این کدگذاریها می‌توانند طیفی از سادگی به دشواری را بپوشانند. برای بسیاری از کدهای به کار رفته در مارک ایران، ارزش‌های متفاوتی مورد استفاده است که به نوبه خود بر دشواری کار می‌افزاید. این دشواری، می‌تواند تحت لوای مقاومت اول نیز خود را نشان دهد. برای رویارویی با این مقاومت، نخست باید در جامعه کتابداری و اطلاع‌رسانی ایران آمادگی برای پذیرش مارک ایران را به وجود آورد. این آمادگی را کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران می‌تواند با برگزاری سخنرانی در نقاط مختلف کشور، انتشار بروشورهایی درباره مارک ایران و مزایایی که دارد و نیز با استفاده از رسانه‌های گروهی ایجاد کند. برگزاری دوره‌های مختلف در سطوح متفاوت برای آشنایی با مارک ایران نیز از جمله اقداماتی است که می‌تواند در راستای آشنایی نسل جوان کتابدار با مارک ایران، ابزار مؤثری باشد. این دوره‌ها می‌توانند در سرفصلهای دوره‌های رسمی آموزش کتابداری و اطلاع‌رسانی گنجانیده (کوکبی، ۱۳۷۶) یا به صورت دوره‌های بازآموزی برای

کتابداران قدیمیتر انجام شود. هنگامی که جامعه کتابداری و اطلاع‌رسانی ایران با مزایای مارک ایران آشنا شود با آغوش باز به استقبال آن خواهد آمد. در چنین صورتی، آمادگی فنی کتابداران برای کار با مارک ایران یکی از راههای تسريع دستیابی به اهداف مارک ایران خواهد بود. برای ایجاد این آمادگی، باید فهرستنویسی استانداردی به وجود آورد.

استانداردسازی فهرستنویسی می‌تواند به طرق مختلف انجام گیرد: ایجاد یک استاندارد به معنای واقعی کلمه برای فهرستنویسی انتشارات ایرانی. کتابخانه ملی می‌تواند کتاب قواعد فهرستنویسی انگلو امریکن را به عنوان مبنای برای تهیه این استاندارد انتخاب کند و سپس با تشکیل کمیته ملی فهرستنویسی این استاندارد را به وجود آورد. این کمیته باید همواره در روزآمد سازی این استاندارد بکوشد و با ایجاد یک گروه بحث^{۱۱} که به صورت پیوسته در دسترس کتابداران باشد امکان طرح سؤال و گرفتن پاسخ را برای آنان فراهم کند. برگزاری سمینارهایی در سطوح ملی نیز برای بررسی مشکلات فهرستنویسی و یافتن راه حلها می‌تواند اقدام مؤثری باشد.

مارک ایران می‌تواند حلال بسیاری از مشکلاتی باشد که کتابخانه‌های ایران اکنون درگیر آنها هستند و یا در آینده با آن رو به رو خواهند شد. این مشکلات، می‌توانند در آستانه ورود به هزاره سوم، کتابخانه‌های ایران را با بحران رو به رو سازند. عزمی جزم در سطح ملی لازم است تا بتوان برای مشکلات غلبه کرد. مارک ایران می‌تواند تجسم این عزم جزم ملی باشد.

پانوشهای:

1. *Local Area Network*
2. *Download*
3. *Upload*
4. *Machine - Readable Cataloging (MARC) Formats*
5. *International Standard Bibliographic Description (ISBD)*
6. *Universal Bibliographic Control and International MARC Programme*
7. *Online Computer Library Center*
8. *Computerized Documentation System - Integrated Set of Information Systems*
9. *Retrospective cataloging*
10. *online*
11. *Discussion group*

منابع:

۱. صدیق بهزادی، ماندانا. دستنامه قواعد فهرستنويسي. تهران: کتابخانه ملي جمهوری اسلامی ايران، ۱۳۷۳.
۲. قواعد فهرستنويسي انگلomerikn / انجمن کتابداران آمریکا ... [و دیگران]؛ ترجمه رحمت الله فتاحی؛ ویراسته اسدالله آزاد. مشهد: آستان قدس رضوی. معاونت فرهنگی، ۱۳۷۱.
۳. قواعد فهرستنويسي انگلو - امریکن / تهیه شده به وسیله انجمن کتابداران امریکا... [و دیگران]؛ مترجمان مهوش ابوالضیاء ... [و دیگران]. [تهران]: مؤسسه تحقیقات و برنامه ریزی علمی و آموزشی. مرکز خدمات کتابداری، ۱۳۵۴.
۴. کتابخانه ملي ايران. کتابشناسی ملي ايران، نیمه اول ۱۳۶۲، شماره ۵۱. تهران: کتابخانه ملي اiran، ۱۳۶۵. ۸.
۵. کتابخانه ملي جمهوری اسلامی اiran. کتابشناسی ملي اiran، نیمه اول ۱۳۶۸، شماره ۶۳. تهران: کتابخانه ملي جمهوری اسلامی اiran، ۱۳۷۱. ۲۸۸.
۶. کتابخانه ملي جمهوری اسلامی اiran. معاونت خدمات فنی و عمومی. گزارش پیشرفت ۱۲ماهه طرح «مارک اiran» (مهر ۱۳۷۶ - مهر ۱۳۷۷).
۷. کتابخانه ملي جمهوری اسلامی اiran. معاونت خدمات فنی و عمومی. گزارش پیشرفت ۱۳۷۷ماهه طرح «مارک اiran» مهر ۱۳۷۷ - اسفند ۱۳۷۸.
۸. کوکبی، مرتضی. نگاهی به دروس "سازماندهی مواد"؛ فصلنامه کتاب، دوره ۸، شماره ۳ (پائیز ۱۳۷۶). ۵۷ - ۶۹.
۹. کوکبی، مرتضی. "مارک اiran"، مجله علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز، دوره سیزدهم، شماره های ۱ و ۲ (پائیز ۱۳۷۶ و بهار ۱۳۷۷، پیاپی ۲۵ و ۲۶). ۸۱ - ۹۳.
۱۰. همایش کاربرد و توسعه فهرستهای رایانه‌ای در کتابخانه‌های ایران، مشهد: ۲۷ و ۲۸ آبان ۱۳۷۸: چکیده مقالات / گروه آموزشی کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد. مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد، [۱۳۷۸].
11. Soltani, Poori. 'Iranian national bibliography: an approach to new standards'. *International Cataloguing and Bibliographic Control*, 18 (2), April/June 1989.- 30-32.